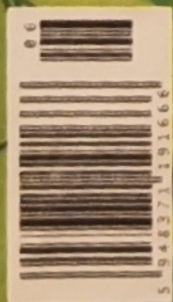
PRACTIC
Draga mea pentru copii
NR. 6 / IUNIE 2008 / Preț 1,5 lei
Director fondator: Mariana Brăescu

pag. 20
Capitol special 1-4 ani
PENTRU CEI MAI MITITEI

Se vinde doar împreună cu Draga mea de Colorat!

Cântărețul

și alte povești, poezii, jocuri, cântecele și ghicitori

Cântărețul

A apărut așa, din senin, nimeni nu știe de unde, și s-a pripășit în stolul corbilor, ce-și făceau veacul la marginea unui câmp.

Nu s-ar fi deosebit niciodată de frații lui, dacă n-ar fi avut un dar neobișnuit pentru un corb: cânta ca o privighetoare. Nu ca un sticlete sau ca o mierlă, nu! Ca o privighetoare și, spre disperarea și invidia celorlalți, o făcea de dimineață până seara, strângând în jurul lui o mulțime de admiratori.

Cânta ca și cum n-ar fi avut altceva de făcut. Este adevărat că nici ceilalți corbi nu făceau decât să scormonească printre brazdele proaspete, dar asta nu îi împiedica să fie deosebit de critici la adresa artistului. De fapt, erau deosebit de invidioși pe noul venit.

Erau atât de înverșunați împotriva lui, încât cei mai răsăriți s-au strâns la un sfat de taină, ca să hotărască ce-i de făcut cu acest nepoftit.

-Să-l alungăm, croncăni unul, face de râs neamul corbilor!

- N-avem cum, cerul e liber pentru toate păsările, răspunde altul. Trebuie găsit altceva...

-Atunci, să-i interzicem să mai cânte, propuse unul ciufulit și cu un clonț cât toate zilele.

- Și cum facem asta? întrebă primul.

- Da, n-avem cum, constată cel cu propunerea.

Și au tăcut, gândindu-se la o soluție.

- Am o idee, sări cel mai arătos dintre ei. Veniți mai aproape să v-o spun. Și au început să șușotească, ca nu cumva să îi audă cineva.

- Da, da, așa o să facem! hotărâră ei în cor și își luară zborul.

După un timp, apărură cu mare alai și se îndreptară către cântărețul care nici nu îi observase, fiind ocupat cu exersarea unei noi combinații de triluri.

- Uite, ți-am adus un dar, hârâi el, în semn de prețuire pentru neasemuitul tău talent. Ne simțim mândri că avem un reprezentant atât de valoros ca tine!

- Hei, hei, croncăni cel mai mare din grupul complotiștilor. Poți să te oprești puțin? Numai o clipă, căci nu vrem să te deranjăm în timpul exercițiilor.
Cântărețul se opri și văzu cu uimire că unul din corbi căra un ditamai cornetul de înghețată.

Cântărețul îi privi curios și neîncrezător, dar, văzând zâmbetele lor admirative, primi cornetul cu înghețată, nu înainte de a le mulțumi politicos.
- Manânc-o acum, până nu se topește! insistară ei, așteptând cu nerăbdare ca înghețata să fie mâncată de cântăreț.
Acesta a gustat-o, i-a plăcut și, grăbindu-se să-și înceapă din nou exercițiile, a mâncat-o pe nerăsuflate.
Corbii au croncănit mulțumiți și și-au luat zborul.

Ce a urmat este lesne de bănuit. Când a vrut să cânte iar, corbul nostru special n-a mai putut scoate decât un hârâit din gâtul răcit.
S-a străduit din răsputeri să-și revină, dar trilurile miraculoase n-au mai revenit...
Și așa a dispărut Cântărețul, singurul corb care scotea triluri de privighetoare.

Luminița Toia

Aeroplanul

De George Topârceanu

Spre apusul de jăratic
Cu livezi scăldate-n aur,
Trece-un nour singuratic
Alb și mare cât un taur.

Iar în urma lui s-abate,
Gata-gata să-l ajungă,
Un țânțar cu coadă lungă
Și cu aripi nemișcate.

Crește-n asfințit pojarul,
Dealurile stau s-adoarmă.
Norul tace, dar țânțarul
Umple liniștea de larmă.

Ghicitori

De cum vine primăvara,
De cu zori și până-n seară,
Strânge hrană și, apoi,
O dosește-n mușuroi.

Printre fragi și printre mure,
Pălăria din pădure.

Zici că strigă ajutor,
Când l-auzi că: mor, mor, mor...
Dar, de fapt, el cere
Un ulcior cu miere.

Răspunsurile - în numărul viitor!

Gărgărița rătăcită

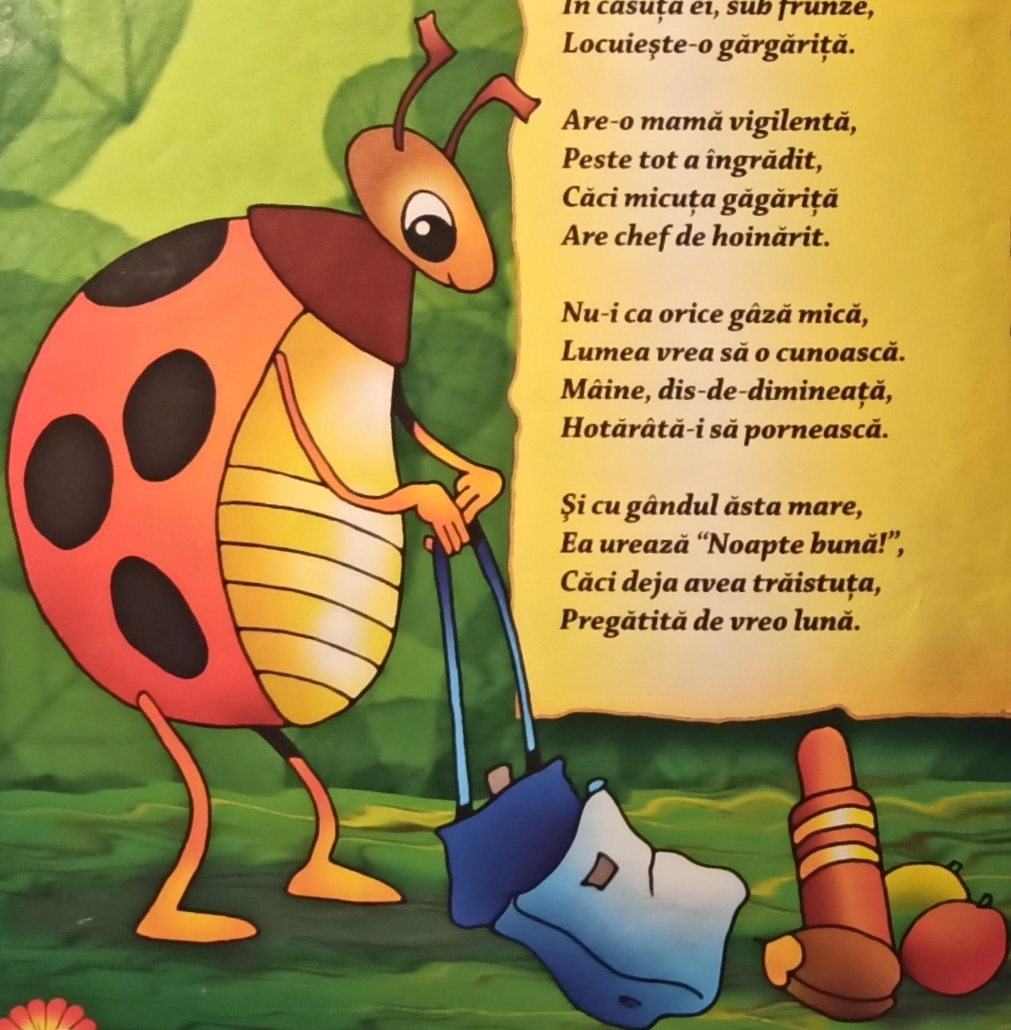
de Luminița Toia

Nu departe de tufișul
Cu parfum de garofiță,
În căsuța ei, sub frunze,
Locuiește-o gărgăriță.

Are-o mamă vigilentă,
Peste tot a îngrădit,
Căci micuța găgăriță
Are chef de hoinărit.

Nu-i ca orice gâză mică,
Lumea vrea să o cunoască.
Mâine, dis-de-dimineață,
Hotărâtă-i să pornească.

Și cu gândul ăsta mare,
Ea urează "Noapte bună!",
Căci deja avea trăistuța,
Pregătită de vreo lună.

Și în zorii plini de rouă,
Strălucind în iarba grasă,
Curioasă peste poate,
Se strecoară-ncet din casă.

Razele se scurg prin frunze,
Se coboară printre flori,
Fluturi răsucesc în cercuri
Într-o mie de culori.

Hoinărește toată ziua
Fluierând așa-ntr-o doară,
Când, încet și neștiută,
Noaptea neagră-ncet coboară.

Speriată că lumina
S-a topit așa, discret,
Se ascunde sub o frunză,
Smiorcăindu-se încet.

Călătoarea-i disperată.
Se credea fără scăpare.
Și atunci apare melcul,
Cu căsuța-i în spinare.

- Ce-i cu tine, gărgăriță?
O întreabă el uimit.
Și văzând-o speriată:
-Povestește-mi, ce-ai pățit?

-Nu mai știu unde mi-e casa,
Recunosc, m-am rătăcit.
Vai, n-am ascultat de mama...
Și se puse pe bocit.

- Stai, o liniștește melcul,
Să vedem pe unde-apuc,
Căci nu am nicio adresă,
Unde oare să te duc?

Așteptând o îndrumare
Se uita la gărgăriță,
Care, suspinând, explică:
- Undeva, în poieniță.

- Undeva în poieniță...
Toată noaptea căutăm.
Hai, mai bine mergi cu mine,
Pe furnică s-o-ntrebăm.

S-o găsească pe furnică,
Au pornit-o amândoi.
Și așa, din vorbă-n vorbă,
Au ajuns la mușuroi.

A bătut melcul în poartă,
Ca să vină cineva,
Pân' ce-a apărut furnica,
Îmbrăcată-n pijama.

Melcu-și cere mii de scuze,
Explicându-i întâmplarea.
Și s-a hotărât furnica,
Să le-arate ea cărarea.

Au mers cale-ntortochiată
Pân' s-a-ntunecat de tot.
- Nu mai văd, a zis furnica.
Mai departe, nu mai pot!

- S-a făcut noapte deplină,
Eu v-am dus până aici.
Ca s-ajungeți în poiană,
Apelați la licurici.

Să găsiți curând poteca,
Vă urez la amândoi!
Și, zicând așa furnica,
S-a întors la mușuroi.

N-a plecat bine surata
Căutându-și furnicarul,
Când, din iarbă, licuriciul
Apăru cu felinarul.

- Știu, am auzit povestea,
N-o mai repetați în van.
Am cu mine felinarul
Și vă scot eu la liman.

I-a condus prin noaptea deasă,
Pe cărarea poienițel,
Pân' ce au ajuns cu bine
La căsuța găgăriței.

Iar în ușa-ntredeschisă,
În papuci și cu scufiță,
Așteptând îngrijorată,
Stătea doamna Gărgăriță.

-Vino-ncoa', mică hoinară,
Să te scarmăn eu un pic!
Dar, uitând de supărare,
Nu i-a mai făcut nimic.

Doar atât îi spuse mama
Gărgăriței celei mici:
- Dacă nu aveai prieteni,
Nici că ajungeai aici.

Concertul de pe lac

10 broaște s-au gândit
Să dea un concert vestit.

3 din ele-au răgușit
Și concertul n-a ieșit!

Oare câte-au mai cântat?
Spune: cum ai calculat?

Trimisă de **Cristina Rizică, București**

Răspunsul - în numărul viitor!

La cireșe

Bunicul mă așteaptă zâmbitor,
Lângă livada cu cireșe coapte,
Și știe că-s nerăbdător
Să urc în pom să le culeg pe toate.

Dar, la bunicul, toată lumea știe,
Mănânci cireșe dacă spui o poezie.
Așa-n livadă nu sunt niciodată hoți,
Că sunt cireșe totdeauna pentru toți.

Recit cuminte poezia toată
Și știu că pot să trec acum de poartă.
Mă urc în pom și uit de toate...
Culeg cireșe și mănânc pe săturate.

Bunicu-i fericit când dăruiește
Cireșe din livada pe care o-ngrijește.
Și este minunat pentru copii
Să „cumpere” cireșe, plătind cu poezii.

de **Manuela Covaleov**

Fluturașii

Ce se-ntâmplă oare?
Încep florile să zboare?
Două câte două prinse,
Catifele moi și ninse
Își iau zborul de pe flori,
Cu antene și culori.

Trimisă de Ed. **Marioara Marinca**,
Grădinița Nr. 17, loc. Baia Mare

- Eu muncesc, copil frumos,
Să-ți fiu ție de folos.
Caut în fiece floare
Dulceața mirositoare.

Merg cu ea în stup apoi,
Unde-i locul cel de soi,
Și-alături de alte-albine
Eu fac miere pentru tine.

Trimisă de Ed. **Adela Bărbulescu**,
Grădinița Nr.4, loc. Pitești

Pisicuța buclucașă

Bunicuța împletește,
Când pe față, când pe dos,
Nepoțelului pulover,
Colorat și călduros.

Nu știu cum s-a întâmplat,
A furat din coș pisica
Un ghem mare, colorat
Și n-a observat bunica.

L-a rostogolit sub masă
Și l-a deșirat de zor.
Cu gheruța un fir de ață
Tot întinde pe covor.

Bănuind ceva, bunica
Drept sub masă se uită.
Văzu ce-a făcut pisica
Și pe loc se supără.

„-Ia dă ghemul măi, cumătră,
Că acu te lecuiesc!
Te apuc frumos de blană
Și apoi te împletesc!”

Se zbârlește pisicuța,
Iute s-a ascuns sub pat.
Râde acuma bunicuța
„-Ce tare s-a speriat!”

Trebuia nițel s-o certe.
Uite, c-a stricat tot ghemul!
Și-acum, dacă nu-i ajunge?
Cu ce-mbracă nepoțelul?

Trimisă de **Angela Iuliana Bogdan**,
loc. Deva, jud. Hunedoara

Câți ca voi!

Sus, pe gardul dinspre vie,
O găină cenușie
Și-un cocoș împintenat
S-au suit și stau la sfat:
- Ia te uită, mă rog ție,
Cât de sus ne-am înălțat!...

Și deodată, cu glas mare,
Începură amândoi,
Să cotcodăcească-n soare:
- Nimeni-nu-mai-e-ca-noi!...
Nimeni-nu-mai-e-ca-noi!...

Dar de sus, din corcoduș,
Pitulându-se-ntre foi,
Mititel și jucăuș,
Le-a răspuns un pițigoi:
- Câți-ca-voi! Câți-ca-voi!...

De **George Topârceanu**

Șut și... goool!

Găsește diferențele dintre cele două desene!

Găsești soluția în numărul următor al revistei.

Pisoiașul

Trimisă de Ed. **Marioara Marinca**,
Grădinița Nr .17, loc. Baia Mare

Am un pisoiaș frumos,
Mic și tare curios.

Și, cum n-are nicio treabă,
Astăzi a-nceput să plângă,
C-a lovit lăbuța stângă...

Și-acum el așteaptă,
Să-i arăt lăbuța dreaptă.

Saltă-n sus lăbuțele
Stânga, dreapta, care e?

El, deși e mic pisoi,
Vrea să dea „mâna" cu noi.

Înălțarea Domnului Iisus Hristos

Dragi copii, la 40 de zile de la Învierea Domnului Iisus Hristos, sărbătorim Înălțarea la cer întotdeauna numai în ziua de joi a săptămânii. Iată povestea:

Imediat după Înviere, Duminica, Domnul Iisus Hristos S-a arătat întâi Mariei Magdalena, din care a scos șapte demoni. Maria Magdalena s-a dus repede la cei 11 apostoli care îl jeleau pe Domnul Iisus și le-a spus că L-a văzut. Aceștia nu au crezut-o.
Apoi, sub alt chip, Domnul Iisus S-a arătat numai la doi dintre apostoli, care mergeau într-o poiană. Lângă cei doi stăteau doi bărbați îmbrăcați în alb, care au spus:
“ Bărbați galileieni, de ce stați și priviți la cer? Acest Iisus, care S-a înălțat de la voi la cer, astfel va veni, precum L-ați văzut mergând în cer”.
Dându-și seama că L-au văzut pe Mântuitor, cei doi s-au întors la ceilalți și le-au spus, și aceștia iar nu au crezut.
Și, într-un final, pe când cei 11 apostoli ședeau la masă, Domnul Iisus Hristos li S-a arătat tuturor și i-a certat pentru că nu au crezut că L-au văzut înviat.
Atunci, Iisus le-a spus:
“ Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la toată făptura”, adică să meargă apostolii să spună tuturor oamenilor despre Evanghelie.
Apoi, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la cer și a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu.
În popor această sărbătoare se numește Ispas și începând cu secolul II a devenit foarte importantă pentru că Sfânta Împărăteasă Elena, mama Împăratului Constantin cel Mare, a ridicat o biserică pe Muntele Măslinilor din Ierusalim de unde Mântuitorul Iisus Hristos S-a ridicat la cer. În această zi, toți creștinii se salută spunând “Hristos S-a înălțat!” iar răspunsul este “Adevărat S-a înălțat”.
Pentru Ispas toate gospodinele pregătesc din nou cozonaci și înroșesc ouă iar după slujba religioasă toată lumea se așază la masă exact ca în ziua de Paște.
Pentru că este așa o sărbătoare mare în această zi, din anul 1995 este și Ziua Eroilor, în care se face pomenirea ostașilor căzuți pe fronturi. Toate monumentele ridicate în memoria ostașilor sunt împodobite cu flori și în fața lor au loc slujbe religioase, apoi se face pomană.

Repovestită de **Florin Ghiță**

Să-nvățăm să ne rugăm!

Doamne, Ție-Ți mulțumim!

Dumnezeu făcut-a stele,
Luna și pe mândrul Soare,
Câmpu-ntins cu floricele,
Păsările cântătoare.

Tot ce văd în jurul meu
E făcut de Dumnezeu!

Doamne, Ție-Ți mulțumim
Pentru tot ce Tu ne-ai dat
Și din inimi Te mărim:
Fii de-a pururi lăudat!